

PRZYKAZOWANIE (3) *sb n*

Oba a jasne; teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w -owanie).

sg [N przykazowani(e).] ∅ A przykazowani(e) (2). ∅ L przykazowaniu (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Przekazywanie swej woli do wykonania a. przestrzegania (3) :

a. *Wydawanie rozkazów, nakazów, poleceń (1) :*

α. *[O nakazach wydawanych przez człowieka [czyje]: [kapłani żydowscy] Srodze przykazowali wszystkiemu gminowi, Abyście nie czynili Panu Jezusowi. Bo taka chwała Bogu przystoi samemu, Nie temu człowiekowi ani z nas żadnemu. Wszakże nic nie pomogło ich przykazowanie, Bo przecie nie ustało ku niemu wołanie. DramStp II 271.]*

β. *O Bogu: wydawanie rozkazu zjawiskom natury [nad czym] (1) : Gdyż go tu [trędowaci Chrystusa] wyznawiają być Pánem y Bogiem/ á przywłażczają mu przykázowanie/ y nád niemocami y nád inemi niedoftátki fwiátá tego. RejPos 213.*

b. *Nakazywanie czegoś do stałego przestrzegania i powszechnego stosowania (2) :*

α. *O przepisach, prawach wydawanych przez Boga (1) :*

W połączeniu szeregowym (1): wktorem pfalmie [tj. w Ps 118] prorok wyfláwia/ zakon/ drogę zbáwienia/ fwiádectwá pífmá/ przykázowanie/ fád y wípráwiedliwienie/ fpráwiedliwość/ prawdę/ rofserzenie powieści/ y ine wflytki rzeczy ktore fą iako fíczeble ku duflńnemu zbáwieniu RejPs 174v.

β. *O przepisach, prawach wydawanych przez człowieka (tu: przez władzę duchowną) (1) :*

W połączeniu szeregowym (1): Tu dofyć o tym/ iż nye broni fłowo boże koſcyelnym vrzędóm rządzenya y rofkázowánya/ y owflsem dawa im wyelką władzą nye tylko w fádzyech y karányu wytęmpnych/ yákoś teraz flyffał/ ále y w przykázowányu/ zákázowányu/ y rofpráwyenyu wąthpliwoſci potocznych/ ktore fye dotyczą fpráwy/ zakonu/ y wyáry krzeſciyáńſkiey KromRozm III H6v.

Synonimy: b. stanowienie, ustawowanie.

Cf PRZYKAZOWAĆ